

Komentarz do liturgii – wspomnienie świętych Joachima i Anny, rodziców NMP

Wspominanie świętej pary małżeńskiej jednoznacznie sugeruje nam tematy do rozmyślań. Gdy jeszcze dołączymy do ich świętości fakt, że byli rodzicami Najświętszej Maryi Panny, to mamy przed sobą dzień obfitujący w pobożne treści. I bardzo dobrze, że tak jest. Świętość zdobywana w związku małżeńskim, odpowiedzialne rodzicielstwo, wychowanie dzieci w wierze – to tylko niektóre z tych spraw, które zawsze warto brać sobie do serca.

Jednak czytając teksty Mszału, które Kościół przygotował na dzień wspomnienia świętych Joachima i Anny, można dostrzec, że proponują one nieco inną perspektywę rozważań o świętości. Treść trzech własnych modlitw i dwóch antyfon mówi dużo o pochodzeniu, o przekazywaniu dziedzictwa przodków i o błogosławieństwie. Rodzice Maryi Panny są nie tylko przodkami Jezusa z Nazaretu. Są protoplastami całego Jego Ciała – Kościoła.

W kolekcje modlimy się do Boga „naszych ojców”. Choć odnajdywanie korzeni jest obecnie bardzo modne, to jednak wciąż dla wielu z nas lista znanych nam przodków kończy się w najlepszym razie na pradziadkach. Liturgia zaprasza nas do większego rozmachu. Wybrany przez Boga naród już jest naszym drzewem genealogicznym. Już w Starym Testamencie mamy nasze korzenie. Nie chodzi o to, by teraz w każdej rodzinie wyszukiwać żydowskich protoplastów. Chodzi bowiem o przodków naszej wiary. Bóg obiecał im zbawienie. A oni, począwszy od Abrahama uwierzyli, że Bóg nie rzuca słów na wiatr. O to właśnie prosimy w tej zbierającej nasze własne modlitwy oracji: chcemy „osiągnąć zbawienie obiecanie” wybranemu ludowi. Wstawiennictwo Anny i Joachima, dziedziców Izraela, wybranych na rodziców Bożej Matki, jest dla nas w tej prośbie bardzo pomocne.

Modlitwa nad darami we właściwy sobie sposób koncentruje się w swej treści na przygotowanych do ofiarowania darach chleba i wina. Jednakże oprócz prośby o przyjęcie darów, jest w niej jeszcze błaganie o uczestnictwo w błogosławieństwie. Chodzi o konkretne błogosławieństwo obiecanie Abrahamowi i jego potomstwu. W pierwszych słowach skierowanych w Księdze Rodzaju do Abrama (Rdz 12), Bóg mówi bardzo dużo o błogosławieństwie. Będzie nim przede wszystkim wielki naród, który Pan wyprowadzi z Abrama. W Liście do Rzymian św. Paweł wytłumaczył, co znaczy mieć udział w tym błogosławieństwie. Otrzymujemy je przez wiarę. Przez nią stajemy się potomstwem Abrahama, stajemy się błogosławieństwem. Obydwie antyfony Mszy o świętych Joachimie i Annie nawiązują do tematu błogosławieństwa i ukazują ich jako spadkobierców obietnicy złożonej Abrahamowi. I znów modlitwa tych dwojga żydowskich małżonków, którzy dochowali wiary przodków, może nas wspomóc w prośbie o wzrost naszej wiary.

Pozostaje jeszcze modlitwa po Komunii. W centrum jej treści znajduje się Jednorodzony Syn Boży, który stał się człowiekiem – Jezusem z Nazaretu. To On jest wypełnieniem wszystkich Bożych obietnic (por. 2 Kor 1, 20). On jako prawdziwy człowiek ma swoje korzenie, nie pojawił się na ziemi znikąd. Jest przecież według ciała potomkiem Dawida, synem Abrahama, Izaaka i Jakuba, dzieckiem obietnicy, i w końcu jak każdy Żyd – jest Wybrany. Dzień rodziców Maryi Panny przypomina nam również, jak bardzo prawdziwe jest człowieczeństwo Jezusa Chrystusa. W tej modlitwie prosimy o uświęcenie przybranych dzieci Bożych, którymi sami jesteśmy.

Wspominanie przez Kościół przodków Jezusa sugeruje nam znaczenie naszej osobistej przeszłości, naszych korzeni. Oprócz pochodzenia krwi, jesteśmy jednak także potomkami wiary. W tym wymiarze nasze korzenie sięgają Abrahama. Od niego zaczyna się drzewo genealogiczne rodzące przez wieki kolejnych uczestników obiecanego przez Boga błogosławieństwa. Do tej rodziny należeli przed nami święci Joachim i Anna, wybrani rodzice Maryi – owocu bez skazy. Przez wiarę w Jej Bożego Syna udział w błogosławieństwie jest otwarty również dla nas.

Tekst zaczerpnięty ze stron Dominikańskiego Ośrodka Liturgicznego pod adresem:
<http://www.liturgia.dominikanie.pl/dokument.php?id=1880>

Przedruk za zgodą Wydawcy – Dominikańskiego Ośrodka Liturgicznego.
Wszelkie prawa zastrzeżone.